

СТАНОВИЩЕ

от доц. Емилия Васил Маринова, д-р по философия,
Относно: конкурс за доцент по ПН 2.3. Философия
(Етика), обявен в ДВ, бр. 44/29.05.2018 г.

В обявения от Софийски университет „Св. Климент Охридски“ (ДВ, бр. 44/29.05.2018 г.) конкурс за доцент по професионално направление 2.3. Философия (Етика) участва един кандидат – Петър Христов Горанов, главен асистент, д-р по философия в катедра „Логика, етика и естетика“, Философски факултет, СУ „Св. Климент Охридски“.

Д-р Петър Горанов отговаря на изискванията, предвидени от Закона и Правилника на СУ „Св. Климент Охридски“ за заемане на академични длъжности, а именно:

- притежава образователна и научна степен „доктор“, присъдена от Софийски университет № СУ 2014-139 / 20.11.2014, професионално направление: 2.3.Философия (Етика).

- от 2005 г. до момента Петър Горанов заема академичната длъжност „главен асистент“ в катедра „Логика, етика и естетика“, СУ „Св. Климент Охридски“: 1996 – 2005 г. старши асистент, 1989 – 1996 г. асистент в същата катедра на СУ „Св. Климент Охридски“.

- в конкурса кандидатът участва с книга и с научни публикации, които не повтарят представените за придобиване на образователната и научна степен "доктор" (според изискването на ЗРАС на Р. България, глава III, раздел II, чл. 24, т. 3)

Ще взема отношение към 1 книга и две научни студии, както следва:

- **Горанов, П.** 2018. НАЗАД. ДЕФАНЗИВНИ ЕСЕТА ЗА ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДВИЖЕНИЕТО: *Аз-ът в линии на отстъпление*. София: УИ „Св. Климент Охридски“.

•Горанов, П. 2018. За доброто и добрия живот, както и за т.нар. „добро общество“. В: Гичева-Гочева, Д., И. Колев и Х. Паницидис (съст.). *ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВОТО АРИСТОТЕЛ*. София: УИ „Св. Климент Охридски“, 285 – 307.

•Горанов, П. 2018. Тяло, желание, регрес: Назад, непременно назад. – В: Паницидис, Х., Д. Божков и П. Горанов (съст.). *ТЯЛОТО: ВАРИАЦИИ, СПЕКУЛАЦИИ, ДОКТРИНИ* (Тематичен сборник). София: УИ „Св. Климент Охридски“, 207 – 224.

Те не повтарят публикациите, с които Петър Горанов е кандидатствал за образователна и научна степен „доктор“. (Вж: Горанов, П. *Микрологични аспекти на субекта в една етика на желанието. Естетизации и микро-идеологизации. Автореферат на дисертационна тема за придобиване на образователно-квалификационна степен „доктор“*. С., 2014, с. 40)

Представената кандидатура има научни достойнства, които могат да бъдат представени по следния начин:

Кандидатът се е доказал като сериозен и *оригинален автор в областта на етическото изследване*. В своите трудове той отстоява своите възгледи по един убедителен начин. Авторът представя виждането си за „*конципиране на понятието „регрес“*“ –диахронно и синхронно; още и за това, че преднамерено търсен, предизвикван и култивиран, регресът е далеч от представата за разпад и разложение; или пък – минаване към по-примитивни степени на структурна организация. *Назадването-регрес* е опит да се коригира повсеместния мираж на *напредването-прогрес*, който продължава да омотава кълбото на световното цяло с илюзията за безкрайните възможности на човешкото създание да „твори“ и създава „нови“ неща в света под знамето на неприкрит стремеж – тираничен, бюрократичен, корпоративен – към окрупняване на богатството: на пазара и валутата, на фирмата и концерна,

на съюзите и алиансите, т.е. всичко онова, което хуманитарният дискурс продължава да дъвчи – като „храна“ без хранителни свойства, – опитвайки се да обясни феномени, все още оглавявани от клишето „глобализация.“ (Авторска справка, с.1) Въпреки, че не споделям позицията на автора, не мога да отрека способността му да прави убедителни внушения и да ги защитава.

Авторът отстоява *етическия минимализъм*, на който е привърженик още в първата си книга, издадена през 2013 г. *НИЩО ОСОБЕНО. ЕТИЧЕСКИ ПРЕДЕЛИ И МИКРОИДЕОЛОГИИ*. София: ИК „КХ – Критика и Хуманизъм“. Научните есета, които са поместени в НАЗАД, ДЕФАНЗИВНИ ЕСЕТА ЗА ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДВИЖЕНИЕТО: *Аз-ът в линии на отстъпление*. София: УИ „Св. Климент Охридски“ са писани през последните четири години и носят отпечатъка на един творчески дух, търсещ и вдъхновен. В същото време вдъхновената защита на значимостта на „малкото“ противоречи на езиковата претрупаност и претенциозност на текста, на места объркваща, на места – смущаваща читателя.

Авторът прави разграничение „между понятията „живот“ и „живеене“, като се застъпва тезата, че *етиката е принципно неотличима от естетиката*, ако, разбира се, не схващаме предмета на последната тясно (много тясно) като „философия на изкуството“. По въпросите на живеенето-добре всекидневна етическа задача е животът да бъде разхубавяван в поносими форми и размери, а не поправян с редица съмнителни нормативни, пазарни, военно-промишлени и др. средства и форми на възпроизводство на човешката алчност и разточителство, на човешката склонност към излишни потребности. В този смисъл главна опора на текста е категоричната и категориална разлика между желанието, от една страна, и т.нар. „потребност“, от друга.“ (Авторска справка, с.1)

Важно достойнство на представените научни трудове е *способността на автора да подбере подходящата форма* на следване на

своята вътрешна логика. Авторът има изграден стил на изложение, *по който той е добре разпознаваем*. Основният труд, представен като дисертационен, е структуриран по начин, познат за читателя от първата книга, издадена през 2013 г. Той се състои от методическо *Въведение*, едно *Встъпление* и основна (тезисна) част, състояща се от три *Отстъпления*. Книгата завършва със заключение, под името *Рекапитулация*. Успешно разгледаната проблематика се интерпретира в сравнително кратки есета с прекрасно познаване на историята на етиката и философията – умение, което говори за влиянието на постмодерния дискурс и за *ерудицията на автора*. На места изникват въпроси относно достъпността на текстовете до мисленето на обучаемите, пред които стои задачата да се ориентират в началните знания по история и теория на етиката. В същото време съзнавам, че не е допустимо научното творчество да се лимитира от когнитивните рамки на една формираща се мисловност.

Важно достойнство на кандидата е неговата *преподавателска дейност*. П. Горанов е дългогодишен щатен преподавател – асистент (1989 – 1996); старши асистент (1996 – 2005) и главен асистент (от 2005) в катедра „Логика, етика и естетика“ на СУ „Св. Климент Охридски“. През последните години той преподава етически дисциплини на повече от шест специалности – Руска **философия** (XIX-XX век), Философия, Психология, Педагогика, Социални дейности, История на философията, Културология и др. В професионалната биография на кандидата са посочени курсовете.

Убедена съм, че с вдъхновеното си слово Петър Горанов намира път към сърцата и умовете на своите студенти и допринася за разширяването на етическия дебат в българското общество.

В заключение препоръчвам на уважаемото научно жури и на Философския факултет на Софийския университет „Св. Кл. Охридски“ да изберат д-р Петър Христов Горанов за

**академичната длъжност „доцент” в професионално направление
2.3. Философия (Етика).**

29.10.2018

София

доц. д-р Емилия Маринова